

talanságát nem kívánta megbocsátani, hanem csupán méltányosságból engedte meg, hogy még hat hétig állásában megmaradhasson. Ebből pedig következik, hogy alperes nem vesztette el azt a jogát, hogy felperessel szemben az azonnali hatályu elbocsátás következményeit érvényesítse.

A Kuria határozata tehát nem torolta meg az alperes méltányos eljárását azzal, hogy a jogvesztés következményeit háírtsa a méltányosság jutalma fejében a munkaadóra. A határozat tehát megszünteti az eddigi közkeletű felfogásnak a méltányos eljárástól való visszatartó erejét és a félnek a kiméletlenségre való szorítását. De reá kell mutatni arra is, hogy a Kuria határozata szerencsés kézzel az alkalmazott érdekében kiemeli, hogy a munkaadó ezen határozat szerint is tartozik a felbontás jogát késedelem nélkül érvényesíteni. Elraktározni tehát az elbocsátási jogot ezentul se lehet; változást csupán annyiban hozott a döntés, hogy a főnöknek joga van a felmondási idő teljes elvonása helyett az alkalmazottra kedvezőbb, bár a jogszerű felmondási időt el nem érő felmondási időt juttatni.

Fölöttébb kívánatos volna, ha birói gyakorlatunk — sőt törvényhozásunk is — nagyobb figyelemmel őrködnék azon, hogy a kötelező kiméletlenség, amelyet a jogszabályok provokálnak, vagy inkább a jogszabályok maguk —, megszűnjenek.

B. S.

A tőzsdei babpercek. Mult számunkban e cím alatt közölt cikkünket azzal egészítjük ki, hogy a tőzsdebiróság január hó 19-iki ítéletében „kittünő minőségű (kisteleki)“ babügyletre vonatkozólag ugy döntött, hogy arra való tekintettel, miszerint az eladó *augusztus végén* jelentette ki azt, hogy nem tud szállítani — a vevőt megillető kártérítést: *55 pengő napi ár* és a szerződési ár különbözete képezi. A tőzsdebiróság a napi ár meghatározásánál saját feljegyzéseire hivatkozott, amelyek szerint augusztus 25—31 közt csekély ingadozással ez volt a valódi ár. Mindenesetre jellemző, hogy a vevők 65, sőt 75 pengős „napi árak“ figyelembevételével konstruálták meg keresetüket, ugy, hogy a követelésük legnagyobb részét a biróság utóbb „lefaragta“. — Amint a tőzsdetitkárságtól értesülünk, a már lényegében ismerttetett elvi álláspont iránt a külföldön is nagy az érdeklődés, annál inkább, mert egyik-másik közép-európai tőzsde birósága még ma is fázik a „babperekben“ való döntéstől.

F. P.

Becsületsértés gyermekkel szemben. A Kuria B. I. 5991/1928. számú jogegységi határozatában kimondta, hogy „törvénysértő annak kimondása, hogy egy öt éves gyermek arculütése azért nem valósítja meg a becsület-

sértés vétségét, mert ilyen kiskorú gyermek társadalmi állásának, személyének, vagy egyéni becsületének megsértéséről szó sem lehet.“ A törvény ugyanis nem teszi függővé a becsületsértés megállapítását a sértettnek bizonyos korától, tehát nagykorúságától, mert akkor ennek a Bv. 2. §-ában kifejezést adott volna.

Ennek hiányában a Bv. 2. §-ában említett más egyén lehet korára tekintet nélkül minden sértett s így gyermek is, akinek arra nem jogosított egyén részéről nyilvánosan történő megfenyítése feltétlenül megszegyenítő“.

Örömmel fogadunk minden olyan bírói határozatot, mely a személyi jogok hatályosabb védelméről tanuskodik. Hangsúlyoznunk kell azonban, hogy a személyiségi jogok eredményes védelme csak a magánjogi védelem erős kifejlődése útján érhető el. Különösen az erkölcsi kár megítélésétől való idegenkedésnek kell megszűnnie. Természetesen a konkrét esetben kell elbírálni azt, hogy hol akarja a sértett ezt az igényét anyagi üzletté tenni.

Ami a jogegységi határozat magánjogi vonatkozását illeti: minden embernek születésétől fogva vannak a személyével kapcsolatos jogai és becsülete is, e tekintetben a döntés helyes. A gyermeket sem lehet senkinek kényekedve szerint sérteni, megalázni, megszegyeníteni annál is inkább, mert ez a gyermek lelkében mély és káros nyomokat hagyhat. Vigyázni kell azonban, hogy ne ápoljuk a gyermeknek, helyesebben a fellépő szülőknek hiszterikus túlérzékenységét. A konkrét esetben, ahogy kiveszem, arról van szó, hogy valaki, aki abban a hitben volt, hogy a sértett 5 éves gyermek az ő 3 éves fiát követ megdobta, felindulásában a sértett gyermeket korholta és arcul ütötte. A részleteket nem tudom, de mindenestre vigyázni kell, hogy a gyermekek verekedéséből és a felnőtteknek ebbe való beavatkozásából könnyű esetekben ne csináljunk bírósági esetet, mert ez csak zaklatásra vezetne komolyabb érdekek védelme nélkül. Sz—i.

E hó végén jelenik meg

Kunz Ödön

ny. r. tanár új munkája:

A magyar kereskedelmi és váltójog vázlata

II. kötete.